

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1959-1960.

VERGADERING VAN 17 DECEMBER 1959.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 juli 1952 tot beperking van de pachtprizen.

AANVULLEND VERSLAG
NAMENS DE VERENIGDE COMMISSIES VOOR
DE JUSTITIE EN DE LANDBOUW (1)
UITGEBRACHT DOOR DE
HEER **VAN HEMELRIJCK**.

DAMES EN HEREN,

Ter vergadering van 19 november 1959 heeft de Senaat dit ontwerp van wet opnieuw naar de Verenigde Commissies voor de Landbouw en de Justitie verwezen; deze hebben de tekst op 20 november 1959 aan een nieuw onderzoek onderworpen.

De twee gedachtenstromingen, waarvan sprake in het eerste verslag (Gedr. St. n° 328, zitting 1957-1958), komen tijdens de behandeling andermaal tot uiting.

Sommige leden zijn van mening dat er weinig misbruiken zijn, dat de pachtprizen gematigd zijn, dat in de aan gang zijnde kadastrale herziening geen rekening wordt gehouden met de beperking van de pachtprizen, dat de economische evolutie thans een

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Verenigde Commissies deelgenomen :

De hh. Mullie en Rolin, voorzitters; Adam, Breyne, Camby, Chot, Custers, Daman, Graaf d'Aspremont Lynden, De Baeck, De Boodt, De Coene, Derbaix, René Desmedt, Estienne, Francen, Jadot, Knops, Lagae, Leysen, Ligot, Materne, Nihoul, Orban, Roelants, Sledsens, Van der Borgh, Mevr. Vandervelde, de hh. Van Oudenhove, Van Remoortel, Vermeylen, Willems en Van Hemelrijck, verslaggever.

R. A 5518.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

280 (Zitting 1957-1958) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers;

328 (Zitting 1957-1958) : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

23 april 1958, 19 november 1959.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1959-1960.

SEANCE DU 17 DECEMBRE 1959.

Projet de loi modifiant la loi du 26 juillet 1952 limitant les fermages.

RAPPORT COMPLEMENTAIRE
FAIT AU NOM DES COMMISSIONS REUNIES
DE LA JUSTICE ET DE L'AGRICULTURE (1)
PAR M. **VAN HEMELRIJCK**.

MESDAMES, MESSIEURS,

En séance du 19 novembre 1959, le Sénat a renvoyé aux Commissions réunies de l'Agriculture et de la Justice le projet de loi en discussion; elles l'ont examiné à nouveau en séance du 25 novembre 1959.

Les deux courants d'opinion dont il est question dans le premier rapport (Doc. n°328, Session de 1957-1958), se sont réaffirmés au cours de la discussion.

D'aucuns estiment qu'il y a peu d'abus, que les fermages sont modérés, que la revision cadastrale en cours ne tient pas compte de la limitation des fermages, que l'évolution économique justifie actuellement un relèvement des taux admis par la loi du 26 juillet

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations des Commissions réunies:

MM. Mullie et Rolin, présidents; Adam, Breyne, Camby, Chot, Custers, Daman, le comte d'Aspremont Lynden, De Baeck, De Boodt, De Coene, Derbaix, René Desmedt, Estienne, Francen, Jadot, Knops, Lagae, Leysen, Ligot, Materne, Nihoul, Orban, Roelants, Sledsens, Van der Borgh, Mme Vandervelde, MM. Van Oudenhove, Van Remoortel, Vermeylen, Willems et Van Hemelrijck, rapporteur.

R. A 5518.

Voir :

Documents du Sénat :

280 (Session de 1957-1958) : Projet transmis par la Chambre des Représentants;

328 (Session de 1957-1958) : Rapport.

Annales du Sénat :

23 avril 1958, 19 novembre 1959.

verhoging van de bij de wet van 26 juli 1952 toegelaten bedragen rechtvaardigt. Een amendement in die zin, dat de vermenigvuldigingscoëfficiënten 2 en 2,5 respectievelijk op 2,5 en op 3 wil brengen, wordt met 19 tegen 7 stemmen verworpen.

De meerderheid van de leden sluit zich dus aan bij de reeds in het eerste verslag uiteengezette argumenten om het werkelijk bedrag van de pachtprizen op het bij de wet vastgestelde peil te handhaven.

Het is wel verstaan dat het besproken ontwerp, zoals de wet van 26 juli 1952 zelf, toepasselijk is op alle pachtprizen van landeigendommen, ongeacht of deze eigendom zijn van particulieren of van openbare instellingen.

De strekking van de tweede zin van het eerste artikel, waarin bepaald is dat de teruggave slechts van toepassing is op de geldsommen betaald tijdens de vorige jaren, behoeft verduidelijkt te worden; het gaat hier natuurlijk om de tijdens die jaren vervallen en werkelijk betaalde sommen; beide voorwaarden zijn vereist.

Pachtprizen die vervallen waren vóór de periode welke voor de aanvraag tot terugbetaling in aanmerking komt, maar te laat werden betaald, tijdens die periode, kunnen niet teruggevorderd worden.

Het lijkt geen twijfel, dat de regels van het gemeen recht terzake van betaling zonder oorzaak en teruggave van onverschuldigd betaalde bedragen, toepasselijk blijven en aangevoerd kunnen worden ter staving van een eis tot terugvordering van elke pachtprijs, die in een bedekte vorm werd betaald om te ontsnappen aan de bepalingen van de wet van 26 juli 1952, die van dwingend recht zijn.

Bij de stemming wordt artikel 1 van het ontwerp met 16 tegen 8 stemmen aangenomen; artikel 2 wordt eenparig aangenomen, en het ontwerp in zijn geheel wordt met 18 tegen 6 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
C. VAN HEMELRIJCK.

De Voorzitters,
G. MULLIE.
H. ROLIN.

1952. Un amendement en ce sens, portant les coefficients de multiplication de 2 et de 2,5 respectivement à 2,5 et à 3, est rejeté par 19 voix contre 7.

La majorité des membres se rallie donc aux arguments déjà développés dans le premier rapport et qui militent en faveur du maintien du taux réel des fermages au niveau fixé par la loi.

Il est bien entendu que tout comme la loi du 26 juillet 1952 elle-même, le projet en discussion s'applique à tous les fermages de biens ruraux, qu'ils soient propriété de particuliers ou d'établissements publics.

Il y a lieu de préciser la portée de la deuxième phrase de l'article premier, où il est dit que la restitution ne s'applique qu'aux sommes payées au cours des années précédentes; il s'agit évidemment des sommes échues et effectivement payées au cours de ces années, ces deux conditions étant requises.

Les échéances antérieures à la période qui entre en ligne de compte pour la demande en restitution, mais payées tardivement pendant cette période, ne sont pas sujettes à répétition.

Il n'est pas douteux que les règles de droit commun en matière de paiement sans cause et de restitution de l'indû restent d'application et pourraient être invoquées à l'appui d'une demande en restitution de tout paiement de fermage sous forme déguisée en vue d'éluider les dispositions de la loi du 26 juillet 1952, qui sont impératives.

Mis aux voix, l'article premier du projet a été adopté par 16 voix contre 8; l'article 2 a été adopté à l'unanimité et l'ensemble du projet a été adopté par 18 voix contre 6 et 1 abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
C. VAN HEMELRIJCK.

Les Présidents,
G. MULLIE.
H. ROLIN.